

Babel

Nadat Noach uit de ark was gegaan, lezen wij dat zij oostwaarts gingen, Genesis 11:2. En daar bouwden de nazaten van Noach een stad met daarin een toren, waar Elohim de spraak verwarde.

Tijdens de zogenoemde spraakverwarring is de bouw der stad en de torenbouw van Babel stil komen te liggen. Wij lezen nergens in de Bijbel dat de toren verwoest werd (wel in het Boek des Oprechten). Die toren van Babel was waarschijnlijk geen soort Ziggoerat, zoals men algemeen denkt. Men kan voor het woord “toren” ook “pilaar” lezen. Een pilaar is immers een soort smalle toren. Er staat ook niet in de grondtekst dat de top van de toren tot in de hemel reikte, want dat is onmogelijk. De top van de toren was hemelwaarts gericht, om verbinding met Boven te zoeken, gelijk een soort antenne. Men wist immers goed dat wij met onze bouwmaterialen nooit zo hoog zouden kunnen bouwen dat we in de hemel komen.

De structuur van de toren was wellicht meer die van een gedenkteken. Men had niet de inspiratie om een zo hoog mogelijke toren te bouwen. Het ging hun om een monument ter nagedachtenis, Genesis 11:5. Latere generaties zouden op zulk een gedenkteken kunnen terugzien, zoiets als de Grote Piramide. In zulk een bouwwerk kan door architecten veel geheime kennis worden bewaard. De “toren van Babel” kan best hoog zijn geweest, zoiets als een grote obelisk. De juiste vertaling van Genesis 11 is zo ongeveer als volgt: “Een plaats van pilaren welker toppen verbond met de hemel”.

De huidige torens van kerken of kathedralen hebben dezelfde betekenis, het verbinden van beneden met Boven.

Wij lezen dat men in de laagte begon met de bouw van de toren. Welnu, om een zo hoog mogelijke toren te bouwen had men beter boven op een hoge berg kunnen beginnen. Nee, het ging hun allereerst om het bouwen van een stad, waarin een gedenkteken zou komen te staan, min of meer uit vrees van verstrooid te zullen worden.

Zie verder het Boek des Oprechten hoofdstuk 9:20vv

Pilaar of gedenknaald

Meerdere mensen hebben in hun leven een gedenkteken opgericht of op laten richten. Denk aan Jakob te Bethel, waar hij de steen waarop hij had geslapen, oprichtte als gedenkteken. Tragisch is zoiets wanneer Saul en later Absalom voor zichzelf een gedenkteken oprichten, tot verheerlijking van zichzelf, zie 1Samuel 15:12.

Het doel van deze mannen was om voor zichzelf een gedenkteken te maken, zodat latere generaties op hen zouden kunnen terugzien ter nagedachtenis. Op gelijke wijze zijn er oudtijds geweldige monumenten opgericht. Ook in onze eeuw zijn er grootse monumenten opgericht, met name van Lenin, Stalin, Mao, Caucescu, Tito, Saddam Hussein, en anderen meer. Na hun dood of reeds tijdens hun leven trof hun gedenkteken de afgunst der mensen en vielen de “reuzen” van hun sokkels. Dat is het tragische van eigengerichtheid en hoogmoed des harten.

Door een levensgrote afbeelding van zichzelf te laten maken denken vorsten, pausen en edelen “eeuwig” van zich te laten spreken, opdat zij niet in vergetelheid zouden raken. De uitdrukking: “O koning, leef in eeuwigheid”, heeft dezelfde betekenis.

Een pilaar was en is een veelgebruikte vorm van een gedenkteken. Men laat er meestal zijn naam, jaartal, beeltenis en roemrijke daden in uitbeitelen, om tot latere generaties te kunnen spreken.

Wanneer Saul -en ook Absalom- zich van Elohim verlaten voelden, gingen zij gedenktekens voor zichzelf maken. Helaas, dit soort gedenktekens spreken slechts van verval, van Godsverlating. En dat is met de toren van Babel eveneens het geval. Het is een toren of pilaar die van ondergang spreekt, zie Jeremia 50, waar Babels vernietiging breed wordt uiteengezet.

Vormen ook kerken en kathedralen geen steenmassa's die een uitdrukking zijn van de hoogmoed der mensen? Vooral als er boven op de toren nog een kruis wordt geplaatst, ter meerdere glorie van het christendom. Deze gebouwen worden zogenaamd aan “God gewijd”, maar in feite aan de god van de hoogmoed. De geschiedenis van mensen die voor zichzelf gedenktekens lieten en laten oprichten, blijkt de geschiedenis te zijn van de door Elohim verworpenen!

De spraakverwarring

Wij zullen eens nagaan wat de juiste woorden en hun betekenis zijn in Genesis 10 en 11, wat betreft “spraak”, “woord” en “taal”.

Het Hebreeuwse lashon is tong, Exodus 11:7, Deuteronomium 28:49, wat wijst naar het lichaamsdeel waarmee gesproken wordt. De SV heeft in Genesis 10:5, 20, 31 spraak, de NV heeft taal.

Het Hebreeuwse dabar is woord, Genesis 11:1, 15:4, 29:13.

Het gesproken woord komt voort uit de mond, door de spraak via de tong.

Het Hebreeuwse saphah is lippen, Numeri 30:8, Job 12:20, Jesaja 33:19, en dit woord wordt nooit door “taal” weergegeven.

Spraak is de expressie of uiting van gedachten, een communicatiemiddel, wat in elke taal geschiedt. Ook al spreken groepen mensen dezelfde taal, evenwel kunnen hun gedachten verschillen, dus ook hun spraak. In Exodus 6:11 zegt Mozes dat hij onbesneden van lippen was, dat wil zeggen dat hij zijn gedachten niet zo gemakkelijk in bewoordingen kon uitdrukken. Het gaat hier dus niet om een vorm van spraakgebrek, maar over het uitdrukkingsvermogen. Saphah ziet op gevoelens en gedachten die in elke taal kunnen worden uitgedrukt, dus als “spraak”. Lashon ziet echter op taal als idioom, en dabar op woorden of uitdrukkingen in welke taal dan ook.

Zef. 3:9 spreekt over een “reine spraak”, dat wil zeggen een spraak met reine en zuivere gevoelens, die men in elke willekeurige taal kan uitspreken. In Genesis 11:1,6,7 en 9 ziet saphah dan ook niet op talen, maar op uitgesproken gedachten en gevoelens. De mensen hadden toen nog dezelfde gedachten en gevoelens die zij durfden uitspreken tegen Elohim. En dié denkwereld en eensgezindheid heeft Elohim verward, zoals ook in Lucas 1:51 is te lezen.

Die eenheid van gedachten zal in de eindtijd terugkeren, zoals uit Psalm 2 blijkt. Het gaat hier om een satanisch geïnspireerd streven naar hegemonie, naar eenheid, zoals te zien in de Europese Unie, de VN, de NAVO, etc., wat uit zal monden in de Nieuwe Wereld Orde.

De Babylonische spraakverwarring ziet kennelijk niet, zoals altijd wordt gedacht, op het ontstaan van allerlei vreemde talen (zie Ir. S.v.Mierlo, de openbaring Gods, p.248).

De Vloek van Babel

De vloek van Babel is de verspreiding, door de verscheidenheid der geesten. Iedereen wil zijn eigen weg gaan en zijn eigen zin doen. Op die wijze kan er geen verbroedering plaatsvinden en tot stand komen. Dan leeft men als Kaïn met de spreuk in de mond: Ben ik mijns broeders hoeder!

De vloek van Babel wil men tegenwoordig opheffen door allerlei eenwordingen, fusies op grote schaal, globalisering en internationalisering.

Het doel is echter niet de ware verbroedering, maar de centralisatie van macht en opeenhoping van rijkdom. Loopt men in een willekeurige stad of in de hoofdstraat van een dorp, dan herkent men momenteel bijna niet meer aan de winkels waar men is. Men ziet overal dezelfde winkels met dezelfde gevels en namen, als Blokker, Hema, Etos, Gamma, Zeeman, Wibra, etc.. Vanwege de integratie zullen we mogelijk over enige tijd ook niet meer kunnen horen aan de spraak der mensen in welk land we zijn. Komt men in de Bijlmer of op het Rotterdamse perron, of op andere plaatsen in Nederland, men zou wis en waar denken dat men zich ergens in Zuid Afrika bevindt.

Door wereldwijde verstrengeling van computers en netwerken is de behoefte ontstaan aan standaard type benamingen. Van ASCII gaat men over op Unicode, een twee byte representatie. Daardoor kunnen er 65.536

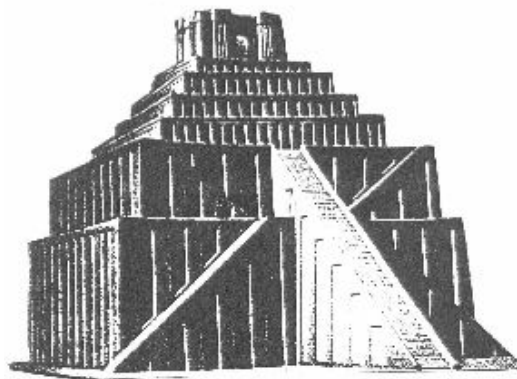
tekens in plaats van 256 worden weergegeven. Met Unicode kunnen ook de Oosterse talen als Chinees, Japans, Arabisch, etc.. worden gevormd.

Taal en denken hebben grote invloed op elkaar. Wanneer we zien hoe bijvoorbeeld ambtenaren in de Randstad denken (het randstedelijk denken wordt dat genoemd), blijkt dat de vloek van Babel nog steeds werkt, namelijk

uit de inspraak en democratische besluitvorming, waarna niets meer lukt. Verstarring van de menselijke geest leidt alzo tot allerlei regelgeving, dus is de manier van denken der mensen heel belangrijk. Men babbelt maar wat aan, zonder na te denken.

Mogelijk heeft het woord babbelen een

relatie met Ba-bel. Een technologisch project voor spraakherkenning heeft toevalligerwijze (?) de naam BaBel gekregen. Met een Mbrolla stemmachine kan men fonetische bevelen omzetten in spraak. De markt voor software van BaBel schat men over 5 jaar op 5 miljard dollar. Wanneer

wij de hedendaagse machtsconcentratie zien, lijkt het alsof er een einde zal komen aan de verwarring van Babel. Eenheid in denken en handelen maakt ons machtig, zowel in het natuurlijke als in het geestelijke. Vandaar de manipulatie via media om grip te krijgen op het denken der mensen. De vele onderlinge verschillen van het mensdom, als taal, ras, sekse, geloof en aanleg, leiden gemakkelijk tot verdeeldheid. Satan wil wel een zekere eenheid der mensen, maar werkt evenwel verwoestend en uit elkaar drijvend via de gezinnen, huwelijken en samenlevingsvormen. Via de chaos wil hij komen tot dictatuur, onderworpenheid en dwang.

Het is een schijnwereld waaraan satan bouwt. Het heeft geen blijvende waarde en komt tot verval. Elohim laat het werk van Satans huis, dat verdeeld is, steeds verder afbrokkelen. Die afbraak is nodig voor de ware geestelijke groei en omvorming van een deel der mensheid tot nieuwe mensen. De nieuwe mensen zullen weer, net als Adam in het Paradijs, omgang hebben met Elohim. Die omgang en communicatie is altijd aan bepaalde basisvoorwaarden gebonden, namelijk dat degene die naar ons luistert over het inzicht (de code) beschikt om te doorzien (te decoderen) waarover ik spreek. Alsdan is de spraakverwarring van Babel opgeheven. Wij kunnen wel hetzelfde zeggen met onze mond en toch iets geheel anders bedoelen. Wij kunnen hetzelfde gedeelte van een tekst lezen, maar het is maar net hoe wij het lezen en opvatten. Achtergrondinformatie en inzicht is vereist om tot een goed verstaan te komen. Lezen zoals het er staat.

Op deze aarde zijn ongeveer 6000 - 7000 talen die van elkaar op elk punt verschillen, zoals in zinsbouw, klank en woordenschat. Dat wordt doorgaans toegeschreven aan de zogenaamde spraakverwarring van Babel. Wij denken daar dus anders over.

Begrippen dienen we goed te kennen om duidelijkheid te krijgen in wat men noemt "het probleem der taalverscheidenheid". Taal is immers niet slechts een communicatiemiddel. Nee, voor sommige zaken zijn geen woorden te vinden, dan is de taal te arm. Taal ontspruit uit het denken, om de gedachten gestalte te geven. Daarom spreekt men uit wat men denkt, dát is taal, taal in wording. En omdat er geen eensgeestesheid onder de mensen is, zal er moeilijk overeenstemming tussen mensen ontstaan. Wanneer wij over vrede en ontwapening spreken, dan bedoelen wij dat ook werkelijk. Wanneer de Russen over vrede en ontwapening spreken, dan hebben zij het over een gewapende vrede, met de ontmanteling van oude wapens, waarvoor zij in de plaats allemaal nieuwe wapens plaatsen. Wanneer Stalin

over vriendschap sprak, omhelsde hij iemand met zijn ene arm en had daarbij een zwaard in zijn andere hand waarmee hij de ander doodde.

Babel is hoogbouw en roofbouw

De mens heeft altijd een drang om het hogerop te zoeken. Hoogbouw, vliegen, ruimtereizen, etc.. Wég van de aarde, los van haar aantrekkingskracht, zichzelf verliezen in de enorme ruimte, op zoek naar wat men “God” noemt. De wijde ruimte, het schijnbaar oneindige is boven ons. De beperktheid, eindigheid, aard-gebondenheid en dergelijke beklemmen ons. Wij zijn begrensd in ons denken, bekrompen en nauw. Wij willen weleens boven onze engheid uitstijgen, maar hoe? Wij zijn immers wat wij denken, en in datgene wat wij zijn willen wij graag verandering brengen. Dat is onze zelfoverschatting. De leegte in ons leven willen we vullen, en daartoe zijn ons nog vele mogelijkheden gelaten. Een goede spreker kan bijvoorbeeld ons geheel in beslag nemen. Een pakkend

onderwerp kan ons geheel vervullen. De spreker weet ons te betoveren, door tot onze verbeelding te spreken. Wij kunnen echter ook elkaar afstoten. Dus: samenbinden óf afstoten. Wij kunnen ook zelf onze eigen leefruimte vullen, door ons te reinigen, reine gedachten te koesteren, naar waarheid te streven en dat in praktijk te brengen, waardevolle dingen na te jagen. Goed bezien is er dus geen lege ruimte wanneer er geen zonde of wetsovertreding was. De leegte is als vacuüm ontstaan door de breuk met onze Schepper en Wetgever. Wij waren als mensen op Hem gericht, maar nu zijn we op

onzelf teruggeworpen. Om nog iets van het leven te maken gaan we zelf

aan de slag en proberen in de chaos enige orde te scheppen. Wij proberen wat te bereiken, en als we wat hebben bereikt, vragen we ons af of dát nu alles is wat het leven ons heeft te bieden. Immers, niets bevredigt ten volle. Niet ons werk, beroep, bedrijf, kerkgang, partner, gezin, huis, hobby, geld, seksualiteit. Niets geeft blijvende genoegdoening en innerlijke vrede. Ons “driehoekige” hart (verstand, wil en gevoelens) laat zich door niets anders vullen, dan door het contact met Elohim. Dat contact ontbreekt ons, en wat wij ook doen en hoe we ons ook inspannen, we krijgen geen gehoor. Elohim Zélf herstelt het contact. Dat begint door ons zelfkennis te geven, zodat we weten wie we zijn. Er is gedegen zelfkennis nodig om de begrenzingen waarin we leven te doorbreken. Wanneer wij onszelf niet goed kennen zullen we ook nooit afstand kunnen nemen van onszelf. Alleen vanaf een afstand zullen we onszelf kunnen objectiveren en aanschouwen, met het oordeel dat wij in niets Gode welgevallig zijn. Op een afstand kan men een schilderij pas beoordelen, alzo ook onszelf. Dan overzien we ons hele bestaan. Wanneer de mens in zichzelf blijft versluierd en verbergt hij zijn bestaan. Het probleem is echter hoe wij een punt kunnen vinden dat buiten onze beperkte waarneming ligt, zodat we los komen van ons eigen wereldje waarin we rondcirkelen. Dat noemt de Bijbel de “verlichting door de heilige Geest”. Deze toont ons wie wij zijn en werkt bevrijdend van alle beperkingen. Wanneer het Gode behaagt heeft, schrijft Paulus in Galaten 1:16, *Zijn Zoon in mij te openbaren, ben ik terstond niet meer te rade gegaan met vlees en bloed*. Dáár ligt het grote keerpunt, de bevrijding door de openbaring van Christus. Wij moeten maar niet wat opknappen aan ons ik; nee, er is vernieuwing nodig, opdat wij ons in Christus ontwikkelen en vrijmaken en opstaan tot nieuwe gehoorzaamheid. Wij zijn allen torenbouwers van Babel, maar wanneer de Geest ons laat zien hoe verkeerd wij bezig zijn, valt onze toren om. En dat is een voorwaarde voor de wederoprichting van de gevallen mens in Christus, tot nieuw Goddelijk leven.

Het leven in bedrog dient een einde te nemen. Onze zintuigen en gedachten bedriegen ons, daar wij geen kosmische relatie meer hebben met onze Schepper. Wij denken dat de aarde onbeweeglijk is, daar deze voor onze waarneming statisch lijkt, hoewel de aarde met een enorme snelheid om zijn as draait. Wij menen dat wijzelf het centrum zijn van de schepping, egocentrisch. Nee, de waarheid ligt buiten ons. In Christus ligt het centrum van de ganse schepping, alle schatten der wijsheid. Mannen als Bruno en Copernicus zochten de waarheid, en wie dat in werkelijkheid doet,

overwint zichzelf. Wie de werkelijkheidsvraag durft stellen, heeft de grens van zijn bekrompenheid reeds overschreden en is op de goede weg. Wie zichzelf niet overwint, wie zijn leven niet verliest, zal het blijvend verliezen, zal aardgebonden blijven en vormt also een probleem voor zichzelf. Het is waar, de mens kan zichzelf niet naar behoren bekeren. Juist die onmogelijkheid moet ons benauwen, en daarin wil Elohim ons te hulp komen, ons verlossen van de zelfgerichtheid, door ons hart in te nemen. De zelfgerichtheid van ons mensen is nooit in staat het Goddelijk doel van ons leven te begrijpen.

De eigenwijsheid van ons mensen houdt Elohim op een grote afstand. Valse godsdienst is door de boze uitgevonden om de mensen van Hem weg te houden. En, wij mensen blijven graag bij Hem uit de buurt, zoals Adam zich verborg in het Paradijs na de zonde. Wij willen nog wel iets aan religie doen, maar dan op afstand. Wij willen zelf koning blijven in ons eigen hart.

De mensen te Babel wilden zichzelf verwerklijken op de wijze van satan, zoals hij Eva voorhield in het Paradijs: "Gij zult als Elohim zijn". En daaraan werkt de huidige mensheid eveneens keihard, een soort tweede toren van Babel. Wij denken dat het hoogste punt bijna bereikt is, gezien de verregaande ontwikkelingen op technologisch gebied, op medisch gebied, ja op allerlei levensterreinen, wat uit zal monden in de Nieuwe Wereld Orde met een kasloze samenleving en de mens der zonde aan het roer.

De moderne toren van Babel reikt reeds tot in de hemel, waar men zich god waant en zelf mensen kan scheppen via klonen. En nu met de stamcellen in het vooruitzicht dat men mogelijk alle ziekten zou kunnen opheffen, via een regeneratieve geneeskunde.

Verder is het instinct van de menselijke zelfzucht de afgelopen eeuw fel aangewakkerd. Succes in deze wereld zou slechts bestaan in het hebben en ophopen van rijkdom en bezit. Dit soort zelfzucht staat onze menselijke natuur in de weg. Wij kunnen ons niet naar behoren ontplooien wanneer we alleen op onszelf zijn gericht. De anderen zijn er ook. Zij zijn niet weg te denken. Wij hebben anderen nodig om ons te ontwikkelen tot menswaardige mensen. Wanneer wij alle energie waarover we beschikken, gebruiken voor ons eigenbelang, zullen wij verarmen in plaats van ons verrijken. Het succes wat ten koste van anderen gaat is een schijn-succes, waar oorlog een gevolg van is, dus zelfvernietiging. Concurrentie mag er gerust wel blijven, als het maar niet zelfzuchtig is. Wij mogen altijd in het goede ijveren, Hebreeën 10:23.

In onze 20e eeuw hebben technologie en wetenschap de plaats van de kunst en literatuur ingenomen. Want wat er aan kunst en literatuur is voortgebracht de laatste jaren is bedroevend arm. Kunst of creatie is niet langer de drijvende kracht achter onze cultuur. Technologie en wetenschap kunnen wel een verrijking zijn, maar ze geven geen antwoord op de diepmenselijke vraagstukken over de zingeving van het leven. Babel laat ons druk bezig zijn met onszelf, met onze technologische prestaties, maar laat wel een onvrede in ons achter. De verwarring is en blijft ons deel zolang het Rijk van Elohim niet ons bezit is.

Taalverscheidenheid

Er zijn taalgroepen die weinig of niets met elkaar gemeen hebben. Het is ook niet zo gelegen dat de primitieve volkeren automatisch een eenvoudiger taal spreken. Dikwijls spreken deze primitieve volkeren een ingewikkelde taal, wat een raadsel op zichzelf vormt. Waar de talen vandaan komen is en blijft nog steeds een raadsel. De verschillende talen kunnen nooit en te nimmer uit één gemeenschappelijke oertaal zijn ontwikkeld, volgens wetenschappers. Sommige oude talen blijken ouder te zijn dan de zondvloed, dus reeds van ver voor de zogenaamde "spraakverwarring te Babel". Het gaat er Elohim blijkbaar niet om, om van één taal ongeveer 7000 talen en 20.000 dialecten te maken. Het ging Hem er oudtijds om, om te Babel de plannen en doelstellingen van de mensen onuitvoerbaar te maken. Zij vormden als nazaten van Noach één volk. Buiten dit volk bestonden er nog vele andere volkeren die elk een eigen taal spraken. Dit volk van Noach had zich boze plannen beraamd, en daar haalde Elohim een streep door. Alles wat zij dachten klaar te zullen maken, werd onuitvoerbaar vanwege de velerlei meningen.

Wanneer het blanke Semitische ras eensgeestes zal zijn (worden), zal álles uitvoerbaar zijn wat zij maar zullen bedenken. Van deze eigenschap heeft de boze via zijn nazaten van Kaïn en Ezau listig gebruik gemaakt, door te parasiteren op de vindingrijkheid van de Semieten. De knappe koppen en uitvinders zitten immers onder ons en niet onder andere rassen! De Japanners zijn o.a. geen uitvinders. Zij kunnen wel de beste producten van ons kopiëren en namaken. Uitvindingen van groot belang hebben zij niet kunnen doen. Wanneer dus reeds ten tijde van Noach en daarna het blanke ras in staat was álles te bereiken wat men maar wilde, hoeveel te meer zien wij dat nu voor onze ogen in de huidige high-tech samenleving. Al was de technologisch ontwikkeling van onze eeuw destijds reeds doorgezet, met de

daarbij gepaard gaande vervuiling en het verbruik van energie en bodemschatten, dan was wellicht het leven op deze aarde reeds lang onmogelijk geworden. Elohim heeft hun dat toen belet.

Tussen volkeren onderling was er tot voor kort geen uitlevering van kennis en van know-how. Beschavingen zagen het licht en verdwenen daarna weer in het duister. In al die duizenden jaren is er geen grote technologische en wetenschappelijke wereldwijde ontwikkeling op gang gekomen, met name door gebrek aan samenwerking, als gevolg van de spraakverwarring. De mensen begrepen elkaar niet en voerden deswege oorlog met elkaar. Verbroedering zag men als zwakte en concurrentie. Het is geen puur toeval dat juist in en door het Westen, waar de Semieten terecht zijn gekomen, het christelijk geloof vaste voet heeft gekregen en daardoor de cultuur en de techniek het hoogste kon opbloeien. Ons denken heeft begrenzingen, en ook de techniek heeft begrenzingen, deze worden door de hedendaagse nieuwe inzichten echter steeds sneller opgeheven. Door het internet hebben wij zelfs toegang tot wereldwijde bronnen van kennis, het: <http://www.worldwideweb>

Dat satanische machten van onze kennis misbruik maken, zal duidelijk zijn. Deze machten zullen de antichrist naar voren schuiven om hun Nieuwe Wereld Orde te vestigen. De gehele wereld zal onder hun controle staan. Elk mens krijgt een nummer, met daaraan verbonden het al of niet kunnen kopen en verkopen. Het is satan gelukt via allerlei manipulaties te komen tot een Nieuwe Wereld Orde. Was de tweede wereldoorlog er vooral om de technologische kennis van het Westen over te brengen naar Amerika, het nieuwe Grote Babylon. De Amerikanen hebben Werner von Braun en zijn geleerde ploeg en-masse overgebracht vanuit Duitsland naar Amerika om aldaar het ruimtevaartprogramma op te zetten. De zogenoemde “derde wereldoorlog” zal er komen om de Nieuwe Wereld Orde er door te duwen. Elohim zal echter iets nieuws scheppen, door de hemel en aarde te vernieuwen, te reinigen. Dan zal Hij een reine spraak zenden, waardoor verbroedering zal ontstaan. Eensgeestes zal er een nieuwe wereld worden opgebouwd. Zie Sefanja 3:9 *Gewisselijk, dan zal Ik tot de volken een **reine spraak** wenden; opdat zij allen den Naam des HEEREN aanroepen, opdat zij Hem dienen met een **eenparigen** schouder.*

Momenteel kunnen taalbarrières al doorbroken worden met computer gestuurde vertaalmachines, o.a.. “Babel-fish”. Op het internet komen steeds

vaker vertaalsystemen in beeld, om de gebruikers van internet in staat te stellen artikelen vanuit andere talen om te zetten in eigen taal.

Zie www.effectief-internetten.nl/avertaal/

Het blijft echter nog bij een soort en met basisvertaling, om de mensen een indruk te geven waarover het gaat.

Babel contra het Rijk der Hemelen

In het mensenleven is weinig of geen samenhang, samenbinding. De eenheid ontbreekt. Alleen het Koninkrijk van Elohim zal ons de eenheid en samenhang der mensen teruggeven.

Veelal wordt door christenen gedacht dat het koninkrijk van Elohim een georganiseerde kerk of godsdienst is. De kerk kan het niet zijn, daar deze de aarde opzij geschoven heeft ten bate van de hemel. Vooral vorsten, rijken en aanzienlijken menen in de kerken een vooraanstaande plaats te kunnen bemachtigen, in hun leven én in hun dood. Zij laten zich zelfs begraven in een kerk. Hoe is het mogelijk dat niemand daartegen enig bezwaar maakt. Immers, een dode is onrein, en een dood lichaam in een kerk maakt de hele kerk onrein. Men leze de wetten in Leviticus en Numeri eens na over de onreinheid van een dode. Men denkt zich een hemel in vol genoegens, en de aarde is slechts een soort woestijn waar men doorheen reist. Volgens de Rooms Katholieke Kerk is er in de hemel altijd kermis, zie plaatje uit de Barneveldse Krant 16-7-2001. Men denkt zich de hemel in als gemaakt voor de spelende mens, de homo ludens, met allerlei soort vermaak en liefdesspel.

Dat Elohim Zijn rijk op een vernieuwde aarde met een vernieuwde mensheid gaat vestigen ontgaat de meesten. Het huidige leven aanvaardt men niet, vandaar dat men alles projecteert naar de toekomst. Helaas, de hemel der geestelijken heeft over het algemeen géén verlossende kracht. De stof, de aarde zou onbelangrijk zijn. Alleen het geestelijke zou waarde hebben. Dat het geestelijke echter niet zonder het natuurlijke kan zegt de Schrift duidelijk. Het natuurlijke is eerst, daarna het geestelijke. 1Cor. 15:46.

Het geestelijke zal zich juist ten volle kunnen realiseren in het natuurlijke, zoals een kunstenaar zijn gedachten of inspiraties zal kunnen uitleven in het vormgeven ervan, in zijn werkstuk. De stof is immers veel geestelijker dan men algemeen denkt. De materie is begeesterd, álles is in beweging. Bezien wij een atoom, dan is daarin constante beweging van protonen. De stof is niet dood. De kerk, de geestelijke stand heeft de plank geheel mis geslagen

door van het leven een gewijd gedeelte en een ongewijd gedeelte te maken, een kerkelijk of geestelijk deel én een wereldlijk of natuurlijk deel. Aan de “wereldse” beroepen werd alle geestelijke waarde ontnomen, alleen de kerkelijke beroepen zouden geestelijke waarde bevatten. Vandaar dat men zich in de kerken afscheidde van al het “wereldse” werken. Men maakte onderscheid in kleding, in spreekwijze en allerhande zaken meer. Echter, zou een natuurkunde-leraar minder geestelijk bezig zijn dan een predikant wanneer hij de wetten van de natuur -en dus van de Schepper- aan zijn leerlingen uitlegt? Onze Heiland riep nooit een aparte geestelijke klasse in

het leven. Immers, waarom zouden wij niet kunnen evangeliseren op ons werk, in de kantine, op het kantoor of in de fabriek? Moet daarvoor een speciale geestelijke stand worden opgeleid, die in speciale gebouwen (kerken) daartoe actief is? Nee, Elohim is ook in de fabriek, in de heggen en steggen!

Wij staan voor de keus

Onze samenleving lijkt op een sterke toren van Babel, uiterlijk sterk, doch innerlijk zwak, uitgehold. Wij hebben geen gezond innerlijk vanwege gebrek aan weerstand, inzicht en vertrouwen op Elohim. Wij zijn niet eensgeestes, verdeeld tot op het bot, verdeeld in allerlei politieke partijen, velerlei geloven, en wat al niet meer. Wat onze innerlijke zwakte nog meer aanwakkert is de grote invoer van allochtonen en asielzoekers, die zichzelf kennelijk niet kunnen voorzien en op ons komen parasiteren. Was onze cultuur ooit een samenbindend aspect in ons Westen, nu is het een multiculturele, wat een bron is van racisme, splitsing en verdeeldheid. De hedendaagse problemen zijn niet minuscuul, te verwaarlozen of te bagatelliseren. Nee, ze zijn levensgroot en eisen een consequente aanpak. Wij zullen vooreerst innerlijk op sterkte moeten komen, om uiterlijk weerstand te kunnen bieden. En het is de vraag of wij fundamentele veranderingen durven aan te brengen in de structuur van de huidige samenleving en maatschappij. De structuren van ons menselijk bestaan zullen immers radicaal gewijzigd dienen te worden, willen wij overleven. In de hedendaagse systemen, of het nu kapitalisme is, of communisme, fascisme of democratie, in alles zit een kern die zich niet wil laten reformeren. Dat komt vanwege de zelfzuchtige concurrentie. Wanneer ons leven en ons dienen van de Schepper werkelijk ernst is, kunnen wij met geen enkel wereldlijk of kerkelijk stelsel uit de voeten. Dan komen wij in botsing met de geesten van deze eeuw. De beginselen van het ware christelijke leven en de leer van onze Heiland zoals samengevat in de Bergrede, maken het ten uitvoer brengen ervan in onze huidige maatschappijvormen onmogelijk. Maar, moeten wij dan lijdelijk toezien en onze huidige stelsels ongewijzigd overdragen aan de volgende generaties? Moeten wij het huidige regeersysteem, het banksysteem, het belastingstelsel, het onderwijssysteem, het verzorgingsstelsel, en ga zo maar door, laten voor wat het is? Immers, stuk voor stuk is er met alle stelsels iets fundamenteel mis. Systemen die abortus, euthanasie, kloneren, stamcellen, rente, misleiding, uitbuiting, etc.-, tolereren en zelfs wettigen,

zijn het voortbestaan niet waard. Ze vormen een levensgrote bedreiging voor ons en ons nageslacht. Het zijn de structuren van Babel, die een totale verwarring en ontreding van het leven in het vooruitzicht stellen. Wij zijn gevangenen van deze systemen, en vandaar dan ook onze verkeerde opvattingen van het leven. Babel is de mammon, en Elohim tegelijk dienen met de mammon gaat niet. Het zijn voornamelijk de politici van Babel die de chaos scheppen. Zij beloven de kiezers koeien met gouden horens, maar alles blijft echter zo als het is zodra zij gekozen zijn. De problemen worden niet opgelost. Alle stelsels van Babel hebben geen oplossing voor de hedendaagse problematiek, en vandaar dat de knapste koppen er niet uitkomen. Babel is verwarring, en waar Elohim de bewerker is van deze verwarring, mogen wij niet rekenen op orde en herstel. Dus ook niet de NWO zal ons een leefbaardere wereld geven. Immers de NWO komt uit Babel voort en zal eveneens verwarring te zien geven, ondanks de dictatuur en machtsmiddelen die men erin zal gebruiken en toepassen. Denk o.a. aan de codering van de mensen via een chip.

Alleen het koninkrijk van Jahweh zal een geheel nieuwe samenleving voortbrengen. Helaas, het christendom dat dit rijk predikt, snapt zelf nagenoeg niets van haar eigen boodschap. Wij zullen vooreerst de regels van dit koninkrijk moeten kennen om ze daarna toe te passen. En wat zijn die regels? De thora, welke in de Bergrede wordt uiteengezet en samengevat. Vernieuwing van hart en geest is nodig. Het blijkt jammer genoeg dat momenteel veel christenen dat slechts in naam zijn. Verder lopen ze even hard met de stelsels van Babel mee als de rest der mensen. Wij zullen de bereidheid moeten bezitten, om als een kind het koninkrijk te ontvangen, eenvoudig, door ons erdoor te laten beheersen. De dingen die tégen het leven zijn moeten wij abrupt verwerpen, om de dingen die vóór het leven zijn te verkiesen. De grote waarden en fundamentele waarheden van de leer van Christus zullen wij moeten kennen én toepassen. Regeringen zullen wérkelijk moeten gaan regeren vanuit Christus. Handel en welzijn zullen werkelijk uit dienen te gaan van de Bergrede. Dan zullen wij zien met eigen ogen dat de mensheid zal opbloeien als nooit te voren. Het Rijk van Elohim stijgt boven alle andere systemen uit. De chaos en verwarring zal worden opgeheven, wanneer wij de regels van het Koninkrijk zullen toepassen. In alle menselijke verhoudingen zal de geest van de Gezalfde tot uitdrukking dienen te komen, dan zullen er nieuwe mensen en nieuwe verhoudingen ontstaan. Ziet, Ik maak alle dingen nieuw!

